

Gradivo za sejo Občinskega sveta občine Črnomelj v novembru 2016

Zadeva: **VPIS PRAVICE DO PITNE VODE V USTAVO REPUBLIKE SLOVENIJE**

Skupnost občin Slovenije, Združenje mestnih občin Slovenije in Združenje občin Slovenije v sodelovanju z Zbornico komunalnega gospodarstva so nas obvestili o aktualnem dogajanju na področju vpisa pravice do pitne vode v Ustavo RS. V ta namen so posredovali dopisa (v prilogah 1, 2) z obrazložitvijo trenutne situacije in problematike ter prošnjo, da se na sejah občinskih svetov obravnava vpis pravice do pitne vode v Ustavo RS. Prav tako so pripravili predloge sklepov (v prilogi 3) za občinske svete, ki naj se po sprejetju posredujejo na Državni zbor RS.

Dne 12.10.2016 je bil objavljen novi Osnutek predloga ustavnega zakona o dopolnitvi III. poglavja Ustave Republike Slovenije (v prilogi 4), ki po mnenju SOS, ZOS in ZMOS ne odpravlja bistvenih nejasnosti.

Ustavna komisija Državnega zbora RS je dne 3.11.2016, v nadaljevanju prekinjene nujne seje potrdila predlog za vpis pravice do pitne vode v ustavo. Prvi trije odstavki predlaganega 70. a člena ustave tako določajo, da ima vsakdo pravico do pitne vode, da so vodni viri javno dobro v upravljanju države ter da vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago.

Razprava pa se je osredotočila predvsem na četrty odstavek. V amandmaju so poslanske skupine sprva določile, da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti na način neprofitne javne službe.

Pravnik France Grad, član strokovne skupine, je izpostavil, da glavna beseda ostaja državi, saj lahko le država zagotavlja izvrševanje pravice do vode na tak način, da je dostopna vsem državljanom. Vendar pa je opozoril, da predlagano besedilo ne zagotavlja neposrednega izvrševanja in tako ne izključuje koncesij. Tako so poslanci na koncu potrdili besedilo, ki določa, da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno.

Nekateri poslanci so poudarili, da se je besedilo v procesu tako zapletlo, da ga "nihče v državi več ne razume", različna mnenja pa imajo celo strokovnjaki. Med drugim je bil izpostavljen izraz "neprofitna javna služba", ki v slovenski zakonodaji ni opredeljen. Pravnik Lojze Ude, ki je prav tako sodeloval v strokovni skupini za pripravo predloga besedila, je sicer spomnil, da je neprofitnost v slovenski zakonodaji že uveljavljen pojem, in sicer na področju oddajanja nepremičnin.

Določene pomisleke in vprašanja so izpostavili tudi v Zbornici komunalnega gospodarstva. Miran Lovrič je med drugim izpostavil, da bo zaščita vodnih virov terjala dodatna sredstva, ni pa jasno, kdo naj bi ta sredstva zagotovil. Antun Gašparac je vprašal, kaj bo z infrastrukturo - ali bo ta ostala v lasti občin ali bo prenesena na državo. Vprašanje je tudi, kdo bo financiral izgradnjo novih vodovodov in ali bodo sedanji izvajalci gospodarske javne službe lahko še naprej opravljali svoje delo.

Ustavna komisija je svoje delo začasno prekinila, po posvetovanjih pa potrdila predlog besedila.

Vpis pravice do pitne vode v ustavo sedaj nadaljuje pot v Državni zbor, ki mora akt o spremembi ustave sprejeti z dvotretjinsko večino glasov vseh poslancev. Nato pa bo izrednega pomena, da se z ustavnim členom ustrezno uskladi tudi preostala zakonodaja.

PREDLOG SKLEPA:

1. Občinski svet občine Črnomelj je obravnaval informacijo o aktualnem dogajanju na področju vpisa pravice do pitne vode v Ustavo Republike Slovenije.
2. Občinski svet občine Črnomelj je obravnaval predlog »Sklepa s stališčem občine Črnomelj o vpisu pravice do pitne vode v Ustavo Republike Slovenije« in ga kot takega sprejme v predloženi vsebini in obliki.

Pripravila:

Tamara Potočar, OU

Predlagateljica:

Županja

Mojca Čemas Stjepanovič, univ. dipl. ekon., l.r.

Priloga:

- Dopisa SOS, ZOS, ZMOS (priloga 1, 2)
- Predlog sklepa (priloga 3)
- Osnutek predloga ustavnega zakona o dopolnitvi III. poglavja Ustave Republike Slovenije (priloga 4)

MNENJE ODBORA ZA GOSPODARSTVO IN KOMUNALNO INFRASTRUKTURO:

Odbor za gospodarstvo in komunalno infrastrukturo je na svoji 14. seji, dne 14.11.2016 obravnaval gradivo: »Vpis pravice do pitne vode v Ustavo Republike Slovenije« in Občinskemu svetu občine Črnomelj predlaga, da informacijo o aktualnem dogajanju na področju vpisa pravice do pite vode v Ustavo RS obravnava in sprejme sklep:

Sklep s stališčem Občine Črnomelj o vpisu pravice do pitne vode v Ustavo RS, se sprejme v predlagani vsebini in obliki.

Predsednica odbora za gospodarstvo in
komunalno infrastrukturo
Nataša Hudelja, l.r.

VSEM OBČINAM

S prošnjo za posredovanje občinskim svetnicam in svetnikom

Zadeva: Obvestilo občinam in občinskim svetom v zvezi s spremembami predloga za vpis pravice do pitne vode v ustavo

Spoštovane, spoštovani,

Skupnost občin Slovenije, Združenje mestnih občin Slovenije in Združenje občin Slovenije vas v sodelovanju z Zbornico komunalnega gospodarstva želimo obvestiti o **aktualnem dogajanju na področju vpisa pravice do pitne vode v Ustavo RS**. Sam predlog usmeritev za oblikovanje ustavnega zakona se je namreč na juljski seji Državnega zbora s sprejetimi amandmaji bistveno spremenil in sedaj, namesto, da bi le ščitil vodne vire in pravico do pitne vode, posega v pravice lokalne samouprave na področju zagotavljanja oskrbe prebivalcev s pitno vodo. Ker nam je znano, da ste nekatere občine na občinskih in mestnih svetih to tematiko na pobudo nekaterih iniciativ že obravnavale in sprejele ustrezne sklepe, smo v nadaljevanju za vas pripravili pregled stanja od prve obravnave v Državnem zboru do danes. Prosimo vas, da gradivo preučite in na podlagi zapisanih argumentov dotično problematiko (ponovno) obravnavate.

Dosedanji potek in opis pobude:

Skupina poslank in poslancev je 16.4.2016 v Državni zbor vložila predlog za začetek postopka za spremembo Ustave RS z osnutkom ustavnega zakona. V prvotnem predlogu je skupina poslancev predlagala, da:

- se na ustavni ravni voda in dostop do vode določi kot splošna in temeljna ustavna pravica;
- se prepreči, da bi se vodni viri privatizirali;
- se prepreči, da bi vodo obravnavali kot vsako drugo blago. Oskrba z vodo bi se morala izvajati v obliki neprofitne javne službe.

Nekatere občine oz. občinski sveti ste zadevo obravnavali in se do tega predloga opredelili.

Državni zbor je na 21. redni seji 12.7.2016 ob obravnavi Predloga za začetek postopka za spremembo Ustave RS z osnutkom zakona (UZ70) sprejel sklep, da se začne postopek za spremembo Ustave Republike Slovenije tako, da se vanjo vpiše neodtujljiva pravica do pitne vode. Poslanke in poslanci so predlagali amandmaje, zaradi katerih se je predlagala dopolnitev osnovnega 70. člena Ustave RS, z novim 70.a členom, in sicer v smeri:

- Da ima vsakdo pravico do varne pitne vode
- Da so naravni vodni viri naravno vodno javno dobro v upravljanju države
- Da naravni vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago

- **Da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko neprofitne javne službe, tako da naravne vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno upravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim.**

Poslanke in poslanci so zahtevali tudi, da naj se pri pripravi predloga ustavnega zakona nameni posebno skrb oblikovanju jasne pravne ureditve na ravni zakonskega urejanja, ki bo skladno z določbami 70.a člena v prihodnje preprečevala podeljevanje koncesij za oskrbo prebivalstva s pitno vodo.

Nadalje so zahtevali, da se v izvedbenem delu zaveže zakonodajalca, da uredi vprašanje že podeljenih koncesij za oskrbo s pitno vodo na način, ki bo do prehoda na neposredno oskrbo prebivalstva s pitno vodo in vodo za oskrbo gospodinjstev preko neprofitne javne službe skladno s cilji in nameni novega 70.a člena zagotavljal prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev.

Zakonodajalca se naj zaveže tudi, da uredi vprašanje že podeljenih koncesij za proizvodnjo pijač, in sicer tako, da se tudi v teh primerih v prehodnem obdobju zagotovi prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev.

Celotno gradivo s seje najdete [tukaj](#).

Do amandmajev iz 21. seje Državnega zbora se občine niso imele možnosti opredeliti, ker niso bile vabljeni niti na sejo Državnega zbora niti na sejo Ustavne komisije Državnega zbora. Prav tako vabila nismo prejeli v SOS, ZMOS in ZOS. Zato zahtevamo tudi, da se nas vključi v vse nadaljnje postopke in razprave.

Problematika in dileme:

★ Trenutno predlagano dikcijo za nov 70.a člen ustave v smeri, da ima vsakdo pravico do varne pitne vode, razumemo kot obveznost zagotavljanja obvezne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo oziroma pitne vode iz javnih vodovodov za vse prebivalce, saj le tako lahko država ali občine preko izvajalca javne službe zagotavljajo varno (zdravstveno ustrezno) pitno vodo na odjemnih mestih.

Ker to po našem mnenju ni izvedljivo niti upravičeno, predlagamo, da se pravica zapiše v smeri, da ima vsakdo v skladu z zakonom pravico do dostopa do pitne vode. Pravica zapisana na tak način bi pomenila, da ima vsakdo pod enakimi pogoji pravico do priključitve na javni vodovod, kjer je ta zagotovljen. V tem primeru mora biti v skladu z EU Direktivo o pitni vodi in nacionalnimi predpisi na odjemnih mestih zagotovljena zdravstveno ustrezna pitna voda, oziroma kadar to ni mogoče, izvajanje za take primere predvidenih ukrepov. Zagotavljanje varnosti pitne vode v internih napeljavah in na pipi mora seveda ostati odgovornost samega uporabnika. Ne bi pa se smelo s spremembo ustave izključiti možnosti samooskrbe ali lastne oskrbe prebivalstva s pitno vodo, v primerih ko priključitev na javni vodovod iz objektivnih razlogov ni mogoča. V takih

primerih se tudi odgovornosti za zagotavljanje varnosti pitne vode ne more prenašati na državo in/ali občine.

★ Ureditev v smeri, **da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko neprofitne javne službe** tako, da naravne vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno opravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim, **razumemo kot prenos sedanje izvirne pristojnosti za urejanje javne službe oskrbe s pitno vodo z občin na državo, kar posledično lahko pomeni tudi prenos lastništva javnih vodovodov.**

Zagotavljanje izvajanja gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo mora po našem mnenju ostati v izvirni pristojnosti samoupravnih lokalnih skupnosti, kar je ustrezna in v evropskem prostoru običajna in razširjena ureditev. Opozarjamo, da javna služba oskrbe s pitno vodo že trenutno ne pomeni izključno oskrbo gospodinjstev oziroma prebivalcev, temveč tudi oskrbo živali, oskrbo objektov v delu, kjer se izvajajo državne ali občinske javne službe, oskrbo za pranje ali namakanje javnih površin, oskrbo javnih hidrantnih omrežij za gašenje požarov ipd., česar s predvidenimi spremembami ne bi smeli onemogočiti. Prav tako ne bi smeli onemogočiti izvajanja posebnih storitev na javnih vodovodih v primerih prostih kapacitet na način, da je zagotovljena prednost uporabe infrastrukture za izvajanje gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo.

Strinjamo pa se, da pridobivanje dobička ni in ne sme biti cilj izvajanja storitev javne službe oskrbe s pitno vodo, kot tudi ne drugih obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja, kar pa je ustrezno zagotovljeno že s sedanjo sistemsko ureditvijo, s katero je omogočen samo minimalni donos pri izvajanju javne službe, ki je potreben zaradi razvoja izvajalcev javnih služb in celotne dejavnosti. Morebitna pozitivna razlika med prihodki in stroški (pri izvajanju posebnih storitev do negativne razlike ne sme priti) pri izvajanju posebnih storitev pa mora že v sedaj veljavni ureditvi zniževati ceno obveznih storitev javne službe.

★ Iz stališča Državnega zbora RS izhaja tudi smer oblikovanja jasne pravne ureditve na ravni zakonskega urejanja, ki bi, skladno z določbami novega 70.a člena, **v prihodnje preprečevala podeljevanje koncesij za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in ureditev vprašanja že podeljenih koncesij za oskrbo s pitno vodo** na način, ki bo do prehoda na neposredno oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev preko neprofitne javne službe skladno s cilji in nameni novega 70.a člena zagotavljal prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev. Hkrati iz stališča izhaja tudi nujnost ureditve vprašanja že podeljenih koncesij za proizvodnjo pijač, in sicer tako, da se tudi v teh primerih v prehodnem obdobju zagotovi prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev.

Prepoved izvajanja gospodarske javne službe oskrbo s pitno vodo v obliki koncesionirane javne službe, bi omejila možnosti občinam, na kakšen način se lahko uredi izvajanje te javne službe. Koncesionirano javno službo namreč lahko izvajajo poleg zasebnih podjetij tudi podjetja, ki so v polni ali delni lasti občin, v določenih primerih pa bi v tej obliki javno službo lahko opravljale tudi krajevne skupnosti in zadruga. Čeprav v tem trenutku takih primerov v praksi ne poznamo, pa bi lahko bila to

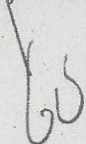
popolna prepoved izvajanja te javne službe v obliki koncesije ni potrebna in bi lahko prinesla tudi nepredvidene nezaželene učinke. Se pa strinjamo, da bi bilo smiselno pogoje za podelitev koncesij za izvajanje javnih služb podrobneje definirati in vzpostaviti ustrezne mehanizme za podporo občinam in nadzor s strani države. Glede že podeljenih koncesij in morebitnih novih koncesij za druge rabe vode, kot je npr. proizvodnja pijač, je pri njihovem podeljevanju potrebno zagotavljati predvsem, da ni v nobenem trenutku vprašljiva vzpostavitev prednostne rabe vodnih virov za oskrbo s pitno vodo ali lastno oskrbo s pitno vodo pred vsemi drugimi rabami v primerih, ko bi se to izkazalo za potrebno.

Predlog SOS, ZMOS in ZOS občinam:

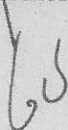
Zaradi zgoraj navedenih problematik, dilem in nejasnosti SOS, ZMOS in ZOS dajemo pobudo občinam in občinskim/mestnim svetom, da obravnavate aktualni predlog usmeritev Ustavne komisije za vpis pravice do pitne vode v Ustavo RS in sprejmete ustrezne sklepe in stališča v smeri kot poprej izpostavljeno, vaše sklepe posredujete v Državni zbor ter tako preprečite nepopravljivo škodo pri kontinuiranem zagotavljanju življenjsko pomembnih storitev za občanke in občane.

S spoštovanjem,

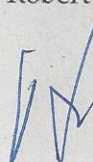
Predsednik SOS
Bojan Kontič, l.r.

Predsednik ZMOS
Bojan Kontič, l.r.

Predsednik ZOS
Robert Smrdelj, l.r.

Maribor, Koper, Ljubljana, 24. oktober 2016

USTAVNI KOMISIJI DZ RS
POSLANSKIM SKUPINAM
DRŽAVNEMU SVETU RS

Zadeva: Stališče SOS, ZMOS in ZOS do predloga vpisa pravice do pitne vode v Ustavo RS

Spoštovane, spoštovani,

Skupnost občin Slovenije, Združenje mestnih občin Slovenije in Združenje občin Slovenije smo zasledili, da je Državni zbor 12.10.2016 objavil novi Osnutek predloga ustavnega zakona o dopolnitvi III. poglavja Ustave Republike Slovenije, z obrazložitvijo. K predlogu in variantnemu predlogu želimo podati svoja mnenja in stališča.

K 1. odstavku:

»Vsakdo ima pravico do pitne vode.«

Predlagano dikcijo novega 70.a člena Ustave RS, da ima vsakdo pravico do pitne vode, razumemo kot pravico do vode v skladu z mednarodnimi standardi, to je, z zagotovitvijo dostopa do pitne vode izven bivališča v primeru oddaljenosti in ne kot obveznost zagotavljanja obvezne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo oziroma pitne vode iz javnih vodovodov za vse prebivalce. Vsekakor smo mnenja, da nova ustavna ureditev ne bi smela poseči v možnost samooskrbe ali lastne oskrbe prebivalstva s pitno vodo, v primerih ko priključitev na javni vodovod iz objektivnih razlogov ni mogoča.

K 2. odstavku:

»Naravni vodni viri so naravno javno dobro v upravljanju države.«

Menimo, da dikcija, po kateri bi se zaščitilo zgolj naravne vodne vire in ne tudi grajene (s tem mislimo zbiralnike ipd.), ni ustrezna, upošteva osnovno intenco spremembe ustave, da se zaščitijo vodne vire pred privatizacijo in se tako v prvi vrsti zagotovi dovolj pitne vode za prebivalke in prebivalce Republike Slovenije. Zato takšno dikcijo zavračamo.

Varianta: *»Vodni viri so javno dobro v upravljanju države.«*

Upošteva osnovno intenco spremembe ustave, da se zaščiti vodne vire pred privatizacijo in se tako v prvi vrsti zagotovi dovolj pitne vode za prebivalke in prebivalce Republike Slovenije, je ta varianta dikcije sprejemljiva. Dejstvo je, da se že dogajajo izrazite podnebne spremembe in realno je pričakovati, da bomo v prihodnosti morali posegati tudi po alternativnih možnostih za prednostno oskrbo prebivalstva, zato bi bilo nedopustno zaščititi le naravne vodne vire.

K 3. odstavku:

»Naravni vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in vodo za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago.«

Varianta: *»Vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in vodo za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago.«*

Vpis pravice do pitne vode v Ustavo RS podpiramo, prav tako podpiramo predpostavko, da morajo vodni viri biti prednostno in trajnostno namenjeni oskrbi prebivalstva/gospodinjstev s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev ter živali. Vodni viri ne smejo biti tržno blago. Ker jih upravlja država, ki mora z viri ravnati gospodarno, ima seveda pravico in dolžnost, da tudi z viški količin vode, ki niso namenjeni oskrbi ljudi in živali in jo je možno trajnostno izkoriščati, gospodari, kar pomeni, da lahko podeljuje odplačne koncesije za njeno rabo. Vendar to ne pomeni, da gre za tržno blago.

Opozarjamo, da javna služba oskrbe s pitno vodo že trenutno ne pomeni izključno oskrbo gospodinjstev oziroma prebivalcev, temveč tudi oskrbo živali, oskrbo objektov v delu, kjer se izvajajo državne ali občinske javne službe, oskrbo za pranje ali namakanje javnih površin, oskrbo javnih hidrantnih omrežij za gašenje požarov ipd., česar s predvidenimi spremembami ne bi smeli onemogočiti. Zato menimo, da bi se dikcija morala v skladu z navedenimi pripombami nujno dopolniti.

K 4. odstavku:

»Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko neprofitne javne službe, tako da naravne vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno upravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim.«

Varianta: *»Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko neprofitne javne službe, tako da vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno upravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim.«*

Predlagano ureditev v smeri, da oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko neprofitne javne službe tako, da (naravne) vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno opravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim, razumemo kot **prenos sedanje izvirne pristojnosti za urejanje javne službe oskrbe s pitno vodo z občin na državo**, kar posledično lahko pomeni tudi prenos lastništva javnih vodovodov in posledično poddržavljanje občinskih javnih podjetij. **Zato takšni dikciji odločno nasprotujemo!**

Zahtevamo, da zagotavljanje izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo ostane v izvirni pristojnosti samoupravnih lokalnih skupnosti, kar je ustrezna in v evropskem prostoru običajna in razširjena ureditev.

Strinjamo se, da pridobivanje dobička ni in ne sme biti cilj izvajanja storitev javne službe oskrbe s pitno vodo, kot tudi ne drugih obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja, kar pa je ustrezno zagotovljeno že s sedanjo sistemsko ureditvijo.

Iz stališča Državnega zbora RS izhaja tudi smer oblikovanja jasne pravne ureditve na ravni zakonskega urejanja, ki bi, skladno z določbami novega 70.a člena, v prihodnje preprečevala podeljevanje koncesij za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in ureditev vprašanja že podeljenih koncesij za oskrbo s pitno vodo na način, ki bo do prehoda na neposredno oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev preko neprofitne javne službe skladno s cilji in nameni novega 70.a člena zagotavljal prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev. Hkrati iz stališča izhaja tudi nujnost ureditve vprašanja že podeljenih koncesij za proizvodnjo pijač, in sicer tako, da se tudi v teh primerih v prehodnem obdobju zagotovi prednostno in trajnostno izkoriščanje naravnih vodnih virov za oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev.

Prepoved izvajanja gospodarske javne službe oskrbo s pitno vodo v obliki koncesionirane javne službe, bi omejila možnosti občinam, na kakšen način se lahko uredi izvajanje te javne službe. Koncesionirano javno službo namreč lahko izvajajo poleg zasebnih podjetij tudi podjetja, ki so v polni ali delni lasti občin, v določenih primerih pa bi v tej obliki javno službo lahko opravljale tudi krajevne skupnosti in zadruge. Čeprav v tem trenutku takih primerov v praksi ne poznamo, pa bi lahko bila to ustrezna rešitev pri urejanju problematike zasebnih vodovodov. Glede na to, da izvajanje gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo ni namenjeno ustvarjanju dobička in uredba, ki določa metodologijo za oblikovanje cen (U-MEDO) to že ureja na tak način, popolna prepoved izvajanja te javne službe v obliki koncesije ni potrebna in bi lahko prinesla tudi nepredvidene nezaželene učinke. Glede že podeljenih koncesij in morebitnih novih koncesij za druge rabe vode, kot je npr. proizvodnja pijač, je pri njihovem podeljevanju potrebno zagotavljati predvsem, da ni v nobenem trenutku vprašljiva

vzpostavitev prednostne rabe vodnih virov za oskrbo s pitno vodo ali lastno oskrbo s pitno vodo pred vsemi drugimi rabami v primerih, ko bi se to izkazalo za potrebno. V skladu z navedenim menimo, da je potrebno na državnem nivoju vzpostaviti ustrezno evidenco vodnih virov in razpoložljivih količin vode.

S spoštovanjem,

Predsednik SOS
Bojan Kontič, l.r.

Predsednik ZMOOS
Bojan Kontič, l.r.

Predsednik ZOS
Robert Smrdelj, l.r.

Poslati:

- Ustavna Komisija DZ RS: boris.vriser@dz-rs.si
- Poslanska skupina SMC: Monika.Mandic@dz-rs.si
- Poslanska skupina SDS: Bozo.Predalic@dz-rs.si
- Poslanska skupina DESUS: ksenija.vencelj@dz-rs.si
- Poslanska skupina SD: miroslav.pretnar@dz-rs.si
- Poslanska skupina ZL: matej.kolenc@dz-rs.si
- Poslanska skupina NSi: terezija.trupi@dz-rs.si
- Poslanska skupina IMNS: petra.jamnik@dz-rs.si
- Poslanska skupina NP: sanja.ajanovic@dz-rs.si
- Nepovezani poslanec NeP-AČ: andrej.cus@dz-rs.si
- Nepovezani poslanec ZL NeP: zvonko.lah@dz-rs.si
- Državni svet: gp@ds-rs.si

PREDLOG SKLEPOV:

Občinski svet Občine Črnomelj je na _____ seji občinskega sveta, dne ____ sprejel

SKLEP S STALIŠČEM OBČINE ČRNOMELJ O VPISU PRAVICE DO PITNE VODE V USTAVO RS

Občinski svet Občine Črnomelj podpira vpis neodtujljive pravice do pitne vode v Ustavo RS, prav tako se strinja z izhodiščem, da so naravni vodni viri naravno vodno javno dobro v upravljanju države ter da naravni vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev.

Pri tem se naj upošteva, da pravico do pitne vode ni mogoče enačiti s pravico do javnega vodovoda. Pripravljavce besedila ustavnega zakona pozivamo, da upoštevajo dosedanje zakonodajno ureditev, po kateri morajo občine zagotavljati javne vodovode na območjih v skladu z Operativnim programom oskrbe s pitno vodo, na ostalih območjih pa si oskrbo s pitno vodo ali samooskrbo občani zagotavljajo na isti način še naprej.

Občinski svet Občine Črnomelj razume predlog, da bi odslej oskrbo gospodinjstev zagotavljala država preko neprofitne javne službe tako, da naravne vodne vire za ta namen izkorišča sama neposredno ali izkoriščanje prenese v neposredno upravljanje samoupravnim lokalnim skupnostim, kot poseg v izvorne pristojnosti občin, zato ga ostro zavrača.

Občinski svet Občine Črnomelj glede na sprejeto stališče k točki 2 na 21. seji Državnega zbora opozarja poslanke in poslance ter Ustavno komisijo Državnega zbora, da se naj v zahtevi po preprečevanju podeljevanja koncesij za oskrbo prebivalstva s pitno vodo jasno loči med prepovedjo sklepanja koncesijskih pogodb z zasebnimi podjetji in javnimi podjetji, katerim se naj dopusti izvajanje te gospodarske javne službe še naprej.

Občinski svet Občine Črnomelj zahteva, da Državni zbor v vse postopke in razprave v zvezi s spremembo Ustave RS in vpisom neodtujljive pravice do pitne vode, vključi tudi občine in njihova združenja.

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Šteševa ulica 4, 1000 Ljubljana
t: 01 478 94 00, f: 01 478 98 40, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Priloga 1- predlog ustavnega zakona

Predlog

**USTAVNI ZAKON O DOPOLNITVI III. POGLAVJA USTAVE REPUBLIKE
SLOVENIJE**

I.

V Ustavi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/13) se za 70. členom doda novi 70.a člen, ki se glasi:

**- 70.a člen
(pravica do pitne vode)**

Vsakdo ima pravico do pitne vode.

Vodni viri so javno dobro v upravljanju države.

Vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago.

Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno.

II.

Zakone, ki urejajo vsebine iz novega 70.a člena ustave, je treba uskladiti s tem ustavnim zakonom v osemnajstih mesecih po njegovi uveljavitvi.

Ta ustavni zakon začne veljati z razglasitvijo v Državnem zboru Republike Slovenije.«.

Številka: 001-02/15-4/
Ljubljana,
EPA 463-VII

Dr. Milan Brglez
predsednik